

[Poul Nødgaard]

te på, hvordan vi fik borgmestre og folketingsmedlemmer ind i a-kasser, og vel helt glemte, at der også var noget, der hed EF-Parlamentet. Det må vi så se at få rettet op på ved denne lejlighed.

I forbindelse med dette her rejste jeg i sin tid spørgsmålet over for den tidligere arbejdsminister: om der fandtes personer, der ligesom folketingsmedlemmer, borgmestre og nu EF-parlamentarikere fik vederlag, og som derfor heller ikke kunne blive medlem af en arbejdsløshedskasse. Jeg kunne f.eks. nævne de såkaldte arbejdende bestyrelsesformænd.

Jeg ved ikke, om det er noget, der kan undersøges. Men hvis vi skal lave loven rigtigt, kan vi lige så godt få den lavet helt rigtigt nu, så vi ikke om to eller fire måneder igen skal sige: Hov, der var en gruppe mere, vi glemte.

Dette var mine ord – få, men velmente. Vi går nu konstruktivt ind i udvalgsarbejdet om lovens tilblivelse.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører heller ikke i denne sag kan være til stede her i salen, skal jeg kort fremføre CD's synspunkter.

Hvad angår aftalen, der er indeholdt i finansloven for 1993, kan vi jo tilslutte os i CD. Vi kan også tilslutte os reglerne om restance ved betaling af medlemsbidrag til en a-kasse. Og vi kan selvfølgelig også tilslutte os den ligestilling, der bliver mellem Europa-Parlamentsmedlemmer og folketingsmedlemmer, derved at begge parter kan tilslutte sig en a-kasse.

Jeg skal tilsige en positiv og hurtig udvalgsbehandling.

Dorit Myltoft (RV):

Det Radikale Venstres ordfører i denne sag, hr. Jørgen Estrup, kan ikke være til stede. Derfor skal jeg meddele følgende synspunkter:

Lovforslaget kan i stort omfang opfattes som et opsamlingsheat, hvor vi får en række sager på plads, som har ventet på at blive ekspederet. Det gælder opfølgning af finanslovaftalen fra december om, at betalingsterminerne for dagpenge m.v. skal omlægges og statens likviditet herigennem forbedres. Det gælder lempelse af sanktionerne for medlemmer, som er kommet i restance til deres a-kasse, en lempelse, som ombudsmanden har anbefalet. Og det gælder hjemmel til samadministration mellem

a-kasser og den tilgrænsende faglige organisation, en hjemmel, som Rigsrevisionen har efterlyst.

Endelig er der forglemmelsen fra sidste forår, hvor folketingsmedlemmer og kommunalbestyrelsesmedlemmer fik tilkæmpet sig retten til at blive medlem af en a-kasse, men hvor Europa-Parlamentsmedlemmerne blev glemt i første omgang. Dem får vi så nu med her.

Det er fornuftige og ikke specielt kontroversielle forslag, som vi fra radikal side uden tøven kan støtte.

Glønborg (KRF):

Jeg er overbevist om, at både de, der har læst forslagene, og de, der har lyttet til de tidligere ordførere, er blevet klar over, hvad sagen drejer sig om. Det er vi faktisk også i Kristeligt Folkeparti. Vi synes, at det er en udmærket ting, at vi nu får disse, må jeg sige småting klarret.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt indlede med at sige tak for den, jeg havde nær sagt overvældende tilslutning. De største forbehold kom vel egentlig fra mit eget parti, som dog endte med at tilslutte sig forslaget.

Jeg vil sige til hr. Ole Vagn Christensen, at der er ikke noget ønske fra arbejdsministerens og Arbejdsministeriets side om, at man skal forvalte bemyndigelsesbestemmelserne på en sådan måde, at nogle føler sig kørt ud på et sidespor og ikke bliver hørt. Tværtimod er der megen opmærksomhed om, at netop regler af denne karakter skal hvile på en respekt hos de parter, som nu engang er interesseret i og har ansvaret for en hensigtsmæssig forvaltning af de regler, vi her i Folketinget måtte have lyst til at beslutte os for. Det gælder også dette forslag.

Fru Pernille Sams og hr. Helge Sander beklagede sig over, at besparelsen i forslaget var blevet en tredjedel mindre end i det forslag, min forgænger fremsatte umiddelbart før regeringsændringen, og det er fuldstændig rigtigt. Den er blevet lige så meget mindre som den indtægt, der kan være i en effektivisering af udbetalingsreglerne, og det hænger simpelt hen sammen med, at i modsætning til den tidligere regering vil vi gerne respektere arbejdsmarkedets parteres forhold, også det forhold, at